

ACC. N:R. 8449: 1-8.

Landskap: S k å n e Upptecknat av: Walter Welin
 Härad: Adress:
 Socken: HÄLSINGBORG Berättat av: Follin
 Uppteckningsår: 1941 Född år 1865 i

LUNDS UNIV.
 FOLKMINNES-
 ARKIV

*Endast av psykologiskt
 intresse!*

Levnadsöden.
 Köra utan tömmar.
 Få bord att gå ned för trappor.

s. 1 - 7.
 s. 8.
 s. 8.

Skriv endast på denna sida!

ACC. NR.

Mei. 8449:1

Landskap: S k å n e ..... Upptecknat av: Walter Welin .....
 Härad: ..... Adress: .....
 Söcken: HÄLSINGBORG ..... Berättat av: Follin .....
 Uppteckningsår: 1941 ..... Född år 1865 i .....

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Levnadsöden.

-Min mor dog i tre ^{a)}års barnsäng, när jag föddes och far var skollärare vid Hildesborg. Efter det tog han klockar-examen i Landskrona och sökte kall, men en bondson hade läst till klockare i Landskrona och fick denna plats i stället för far. I samma vecka då min mor dog och han vågat 2,000 kronor på sig, så tog det honom så hårt, att han reste ifrån hus, bohag, orgel och alltsammans. Så blev jag utauktionerad åt den som ville ha mig för minst. Jag kom till en husar vid Säbyholm och där blev jag uppfostrad. En dag sprang jag ut i trädgården och lekte. Jag var då fyra år gammal. I detsamma kom en greve Ritz som ägde Hildesborg körande förbi, och då han fick syn på mig i trädgården, stannade han och folket kom ut ur huset. Så frågade han:

-Vems är den gossen?

-Det är skollärare Anderssons!, svarade folket.

-Jaså, fostra gossen tills han blir 7 år och kom så till borgen med honom, så skall jag ta hand om honom, sade han.

När jag blev fem år grasserade kopporna i Skåne och jag fick även kopporna. När jag var sju år tog "moster" litet kläder på mig och ledde mig upp till greveborgen. När vi kom in bad hon att få tala med greven. Greven kom ut och hon hälsade på honom, kysste på hand och falt/föll/ på knä, och jag i mitt sinne tyckte att det var märkvärdigt att de hälsade på det sättet. Så reste moster sig upp och moster sade:

- Här är den pågen som greven lovte/lovade/ ta emot! Nu är han sju år.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R

M. 8449:2.

Landskap: S k å n e Upptecknat av: Walter Welin
 Härad: Adress:
 Socken: HÅLSINGBORG Berättat av: Follin
 Uppteckningsår: 1941 Född år 1865 i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Greven tittade noga på mig, varefter han utbrast:

-O moster, det var då rysligt synd. Ja, moster som han nu ser ut kan jag nog inte ta emot honom!

I stället för att vandra in på greveborgen kom en kvinna förbi och hämtade mig in i fattigsorgen och stuvade mig in bland gamla utslitna män och kvinnor. Där sitter jag och stirrar på en stol i dag som i dag är tung i mitt sinne.

Så kom jag ut och tjänade. Jag kom till Sven Månsson i Olstorp vid Landskronahället. Så hände det sig en dag, att Månsson kom ut i snickarverkstaden. Jag stod och högg upp litet till en vagn, och så sa han:

-Follin, där skall vara bal i Glumslöv. Vill Follin ta dit?

-Nej, Månsson, det har jag inte råd till, svarade jag.

-Jo men, kom in så skall du få pengar och så bjuder du Hilda, det var dottern.

Det gick många gånger på det sättet. Där skulle en gång vara slädparti i Kvistofta och han kom ut och sa till mig:

-Follin, du får ta med på slädpartiet.

-Ja, men Månsson, jag jag har inga kläder, invände jag. Dem har jag i mitt fosterhem.

Månsson kallade emellertid på minstedrängen, och han fick rida efter mina kläder i Herslöv. Och jag fick fin släde, slädnät och allt som skulle höra till, ja, t.o.m. hans "tonoppspäls".

Ja, så gick tiden, och så var det tid att fästa sig

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

M. 8449:3

Landskap: S k å n e ..... Upptecknat av: Walter Welin .....
Härad: ..... Adress: .....
Söcken: HÄLSINGBORG ..... Berättat av: Follin .....
Uppteckningsår: 1941 ..... Född år 1865 ..... i .....

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

igen, och så sade Månsson:

-Follin, du stannar väl hos mig?

-Nej, det vill jag inte, sade jag

Så sa han:

-Du kan ju begära högre lön, om det är det som kniper.

Jag begärde 300 kronor för året, en hög summa på den tiden, och så sade han:

-Ja, det får du gärna.

-Ja, men jag vill inte bli här ändå, förklarade jag.

-Ja, men om du får 400 kronor. Du skall dessutom få ett eget ställe i Glumslöv, och så kan min dotter Hilda hushålla för dig.

Han ville ovillkorligen att jag skulle ha hans dotter till hustru, men jag ville inte stanna ändå.

Det var det tillbudet, ja.

Sedan reste jag hit till Hälsingborg. Jag var då 24 år, och det var 1889. Ja, så kom jag då hit, och här har jag varit i 50 år. Tiden gick och hur det var så hade en kamrat och jag en gång kommit ut på Hamnpaviljongen, och där satt vi och talade om ett och annat, om politik o. s. v. Studenterna från Lund hade samtidigt kongress på Hamnpaviljongen. Där satt studenter runt omkring. Där var 324 studenter och studentskor på kongressen. Rätt som vi satt kom en väldigt lång student bort till bordet.

-God afton, herrarna, sade han

-God afton, min vän, sade jag.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

M. 8449:4

Landskap: S k å n e ..... Upptecknat av: Walter Welin .....
Härad: ..... Adress: .....
Söcken: HÅLSINGBORG ..... Berättat av: Follin .....
Uppteckningsår: 1941 ..... Född år 1865 ..... i .....

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

-Är det mig tillåtet att presentera mig, sporde han.

-Ja, gärna det, svarade vi.

De andra studenterna som var i hans sällskap kom också
bort till oss och presenterade sig.

Så säger han till mig:

-Klokare människa än Follin har jag aldrig hört! Det var
förfärligt rent. Vi äro församlade här 324 studenter och
studentskor. Vill Follin hålla ett föredrag för oss?

-Ja, men det passar väl inte att en specerihandlare håller
föredrag för lärda människor, invände jag.

-Jo, det gör det säkert!, sade han. Vill Follin vara snäll
och hålla ett föredrag för oss.

-Ja, då får ni väl ta det som det kommer!, sa jag.

-Ja, det skall vi, svarade han.

Så for de upp och kallade ner dem allesammans till
södra ändan av paviljongen. Två studenter tog ett bord
och en stol och placerade mig på denna tribun. Ja, så be-
gynte jag och tog politiken först. Sedan tog jag skapelsen
och hela "naturläget i sin levande fungering". När jag hade
tagit det, så frågade jag dem:

Mina vänner, är det mig tillåtet att lämna några upplysningar
angående religionen. Jag tog och plockade religionen så
smått isönder och fick ett fyrfaldigt hurra.

-Ja, mina vänner, nu har jag inte tid att hålla föredrag
för eder längre, sade jag. Jag har en liten affär på söder,
som jag skall hem och passa.

-Då skall vi följa Follin genom staden, ropade de.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

M. 8449:5

Landskap: ..... S k å n e ..... Upptecknat av: ..... Walter Welin .....
 Härad: ..... Adress: .....
 Söken: HÄLSINGBORG ..... Berättat av: ..... Follin .....
 Uppteckningsår: 1941 ..... Född år 1865 ..... i .....

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Ja, de följde mig allesammans och jag gick före i teten. När vi tågande genom Järnvägsgatan kom där tre till fyra poliser efter oss, och de frågade en man:

-Vad står på här?

-Jo, det är handlare Follin, han har hållit föredrag för studenterna på Hamnpaviljonegn!, sade mannen.

-Jaså, sa de. Då har vi inte här och göra. De visste vad jag gick för. Så kom vi ut till Nya Torg, och där sa 'jag Halt! Där fick jag ett trefaldigt hurra. Så tackade vi varandra för äran vi hade bevisat varandra. /!/. Så skildes vi. De gick neråt sta'n och jag gick åt mitt håll, men när de hade gått förbi en fem, sex hus vände de tillbaka och kom efter mig. Det var en studentska och två studentkor som ropade på mig. Så sa ' en kamrat till mig: "Studenterna kallar på dig!". "Jasså", sa ' jag och vände mig om. Jag gick dem till mötes, och när vi ånyo träffades så slog den ene av studenterna mig på axeln samt sade:

-Jo, Follin, vi äro överens i hela detta sällskapet att vi vill ha Follin in till Studentförbundet i Lund. Nu skall vi ta hem och tala om detta föredraget för våra fäder, lärare och "överlärare" /!/. Sedan kommer vi tillbaka till Follin. Vad är adressen?

-Bryggaregatan 18, svarade jag.

Efter en tid kom de ut till mig med ett kontrakt, skrivet om jag Follin på barnens fäders begäran jämte lärare och överlärare ville överlämna mig till Studentsamfundet, dem tillskriven min existens i mitt återstående liv med fyra

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

M 8449:6.

Landskap: S k å n e

Upptecknat av: Walter Welin

Härad:

Adress:

Söcken: HÄLSINGBORG

Berättat av: Follin

Uppteckningsår: 1941

Född år 1865 i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

vederhäftiga vittnen under. När de kom till mig med detta kontrakt sade jag:

- Ja, jag skall tänka på det, innan jag blir Eder profet.

Detta kontrakt tog jag med mig hem, för jag hade två affärer. Där fick min hustru läsa det, och när hon hade läst det, begynte hon skapa sig och skälla och leva hysteriskt. Jag tog rocken på mig och gick ut om kvällen och gick och grubblade över vad som hänt.

Ja, hur det var, så voro de ute och tiggde fyra gånger i affären att jag skulle lämna Hälsingborg och slå mig ned i Lund och predika för studenterna. När de kom fjärde gången sade jag:

- Ja, mina vänner, jag får nog avsäga mig eder inbjudan att komma till Lund och föreläsa för eder, för jag är nämligen gift och min gumma skapar sig så illa när hon hör att jag tänker fara ned till eder. Den sista gången de var ute hos mig sade jag:

- Nä, jag får nog avsäga mig det för att få fred i hemmet.

Så gick det omstyr med det.

Ja, jag har en episod till, och den handlar om när jag var inne och tröskade på en stor gård om 600 tunnland i Danmark. När vi hade slutat arbetet för dagen tog jag fram min harmonika, som jag hade med mig och började spela och sjunga för folket. Hur det var, så hade herrskapet stått och lyssnat på det, och patronen kom ned till mig och sade:

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

8449:7

Landskap: S k å n e Upptecknat av: Walter Welin

Härad: Adress:

Staden: HÄLSINGBORG Berättat av: Follin

Uppteckningsår: 1941 Född år 1865 i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

-Jasså, det är Follin som synger och spejler. Det var sku gott. Kom, gack med in!, sa' han. Jag var inte väl kommen in om dörren förrän frun tog mig tvärt om livet och sa':

-O dejlige Follin! Vad Follin har syngit gott! Vad vi har njutit!

Så sa' baron:

-Vill Follin synge till piano, min dotter spejler.

Husets unga dotter kom in från en salong, klädd i en underbart vacker klänning, och slog sig ned vid flygeln ssmt började spela. Jag sjöng, och det var mycket god akustik i "salens klang".

-Ja, den rösten är för god å spille/förlora/, sa' greven. Vill Follin "ta skole", så hyr jeg skole i morren dag.

-Ja, patron, det har jeg tyvärr inte råd till, svarade jeg.

-Nej, Saden heller, utropade baron. Det är ju jeg som står för vivret, inte De!

-Jag skall huske på det, baron, sa jag.

Och han var åt mig ett par tre gånger, och likaväl visste jag inte vilket jag skulle. Det som denna gången stod mig emot var danska språket. Jag kunde inte få det att passa till tonarten, alltså kunde jag inte sjunga ut tonen som mig behagade. Så därför tog jag inte emot det anbudet.

/Ovanstående uppteckning är återgiven
ordagrant som sagesmannen berättade/.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R

No. 8449:8

Landskap: ..... S k å n e ..... Upptecknat av: ..... Walter Welin .....
Härad: ..... Adress: .....
Söken: ..... HÄLSINGBORG ..... Berättat av: ..... Follin .....
Uppteckningsår: ..... 1941 ..... Född år 1865 ..... i .....

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Köra utan hästar. *förmär*

-När jag tjänade hos kyrkoherde Wollmer i Hästlunda så brukade jag köra utan tömmar. Jag tjänade där i flera år.

-Bo, sa' jag, då ökade hästarna i takt, och när jagsade Bo Bo satte de av i trav.

Det där var en sak som bara jag kunde. Ingen enda människa skulle kunnat göra det efter. Det är min hemlighet hur jag bar mig åt. Jag är ingalunda spiritist, men jag kan likväl

Få bord att gå ned för trappor.

Det är också en konst som jag behärskar och som jag inte lär bort i första taget. Jag kan stanna dem bara jag rör vid dem. En gång ville folk att jag skulle visa min förmåga, men det kunde jag tyvärr inte, ty de bord som då fanns till hands var fyrbenta, och det måste vara ett trebent bord, som jag skall få att röra sig nedför en trappa. Kyrkoherde Wollmer i Hästlunda såg inte med vänliga ögon att jag besatt kunskap som var fördold för honom, och en dag frågade han mig:

-Hur kommer det sig att jag aldrig ser Follin i kyrkan?

-Jag tror att vi blir ovänner om vi diskuterar den saken, svarade jag.

-Nej, visst inte, försäkrade kyrkoherden.

Så talades vi vid en stund, men jag smulade sönder religionen så att det inte var något kvar av den när vi skildes åt.

Skriv endast på denna sida!